

Occhio!

- L'edizione della primavera -

Derde editie van het studiejaar 2020-2021

Cari tutti,

De meesten van ons zullen een jaar geleden hebben gedacht dat het leven op dit moment wel weer "normaal" zou zijn. Hoewel dat natuurlijk niet zo is, zijn er in ieder geval een aantal lichtpuntjes: de dagen lengen, het wordt mooier weer en er wordt volop gevaccineerd. In deze omstandigheden blijft het weliswaar lastig om activiteiten te organiseren, maar het programma van LTC voor april is toch behoorlijk gevuld, zoals jullie hier kunnen zien. Ook Tatum organiseert een aantal activiteiten (eind mei en begin juni) die ze in deze editie zal aankondigen. Verder vertelt Sabine over de baan die ze heeft gevonden in coronatijd en waarom een studie Italiaanse Taal en Cultuur hiervoor zo belangrijk was. Voor onze rubriek *Capolavoro* is het woord deze keer aan Gaby, die uitlegt waar *Cristo si è fermato a Eboli* over gaat en wat het zo'n goed boek maakt, en tot slot zal Lili haar ervaringen over haar stage met ons delen. Een veelzijdige *Occhio!* dus!

Namens de *Occhio!*-commissie,

Maria

Agenda del dipartimento

aprile.

Receptenwedstrijd
'Mangia che ti passa'

15 aprile.

18.00 uur: Kookworkshop

19 aprile.

Battle of the languages -
Pubquiz

29 aprile.

Online museumtour

21 maggio.

Career Event

28 maggio.

Laboratori di scrittura

11 giugno.

Laboratori di scrittura

Colofon – Violette Bandu (redacteur), Maria Zuidwijk (redacteur) en Ilse Mulder (vormgeving)

Vragen, suggesties, klachten of opmerkingen? Mail naar letrecorone@hum.leidenuniv.nl t.a.v. Nieuwsbrief 'Occhio!'

Laboratori di Scrittura

Scrivere in italiano: workshops creatief schrijven

‘Se siamo dei depositari di una storia potente, abbiamo il dovere morale di raccontarla, di farla entrare in questo flusso comune di pensiero, di sapere, di creatività, di cui dispone l’umanità intera.’

Dit zijn de woorden van een van de vele schrijvers die ik de afgelopen periode heb mogen interviewen. In totaal vroeg ik negen schrijvers, zowel bekende als minder bekende, naar hun verhaal; zij vertelden mij over de favoriete aspecten van hun werk, het dilemma van het schrijversblok en de tips die zij zouden willen geven aan jonge schrijftalenten.

Stuk voor stuk getalenteerde mensen, gepassioneerd over het schrijven in de Italiaanse taal. De ideale leermeesters voor studenten die graag een kort verhaal of roman willen schrijven in het Italiaans.

Want hoe begin je nu eigenlijk een verhaal? Hoe ziet het schrijfproces er concreet uit? Je kunt het leren tijdens de *laboratori di scrittura* die zullen plaatsvinden op 28 mei en 11 juni van 10:00 tot 12:00.

Tijdens deze interactieve schrijfworkshops krijg je tips, tricks en tools mee van twee Italiaanse schrijvers. Je maakt kennis met de wereld van het schrijven, gaat aan de slag met schrijf oefeningen en leert hoe je jouw eerste verhaal kunt ontwikkelen.

De workshops worden gegeven in het Italiaans en zijn bedoeld voor zowel bachelor- als masterstudenten Italiaans van de Universiteit Leiden. Ook de afgestudeerden zijn welkom!

Ben je nieuwsgierig naar wie de schrijvers zijn of wil je je graag inschrijven? Stuur dan een mailtje naar t.d.pauwe@umail.leidenuniv.nl. Wees er snel bij, want er is maar plek voor maximaal 10 studenten.

Van de interviews wordt binnenkort een kort compilatiefilmpje gepost op het YouTube kanaal van Italianistica. Stay tuned!

Ciao,
Tatum

Un nuovo capitolo

Sabine van Veelen

Het kleinschalige aspect van de opleiding Italiaans vond ik iets unieks in dit tijdperk. Vooral toen ik in de OLC werkte voelde ik me betrokken bij studenten uit alle jaren. De toevallige gesprekjes die je met medestudenten en de docenten in de gangen voert zijn door het thuiswerken tijdelijk verdwenen. Omdat ik mijn masterdiploma inmiddels heb behaald en mijn studietijd voorbij is vertel ik jullie heel graag over mijn nieuwe hoofdstuk!

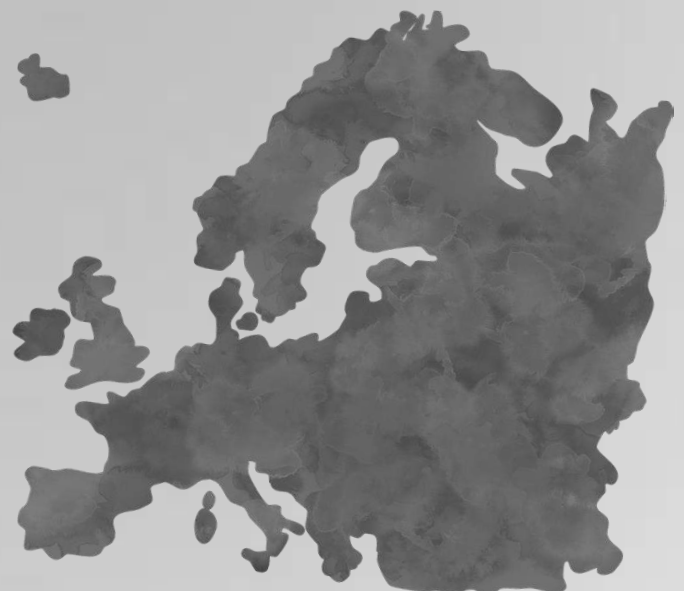
Vrienden en kennissen adviseerden me om na het afstuderen eerst een tijd “niets te hoeven” en dan maar eens rustig naar een baan te gaan zoeken. Dat vond ik een waardeloos advies. Wat kun je eigenlijk tijdens een lockdown, met avondklok, in een miniappartementje, midden in de winter, zonder studie of baan gaan doen? Vrije tijd lijkt me altijd leuk als ik het niet heb en zodra ik het wel heb voel ik me zoals Alice in Wonderland wanneer ze in dat konijnenhol valt. Het leek me dus verstandig om vóór het afstuderen alvast te gaan kijken naar banen. In oktober zag ik voor het eerst een vacature. Het ging om een baan als Beleidsadviseur Europese Zaken bij de grootste vakbond van Nederland, de FNV. Je moest over uitstekend Engels, Frans en het liefst een andere taal (!) beschikken en kennis hebben van de besluitvormingsprocessen in de Europese instituten. Omdat ik voor ITC stiekem een bachelor in Europese Studies had afgerond en omdat ik uit een familie van vakbondsmensen en actievoerders kom, leek deze baan me op het lijf geschreven. Na drie sollicitatierondes en een heleboel zenuwen hoorde ik dat ik was aangenomen, met het verzoek om zo snel mogelijk te beginnen. Het lukte me om een maand te rekken en tijdens Kerst en Oud & Nieuw heb ik als een bezetene mijn essays en de masterscriptie afgerond. Ik zal uitleggen wat de vakbond doet, wat mijn werk inhoudt en ik zal proberen het kort te houden!

In de EU werken veel mensen onder waardeloze voorwaarden: je kent vast wel iemand met een nulurencontract, iemand met meerdere tijdelijke contracten, of iemand die gedwongen als zzp'er bij een bedrijf staat ingeschreven (denk bijvoorbeeld aan de mensen die met zo'n kubusvormige tas maaltijden bezorgen). Die mensen hebben bijna geen rechten, weten niet op welke dagen en voor hoeveel uur ze kunnen werken en als ze ziek zijn of een ongeluk krijgen op de werkplek zijn ze niet verzekerd. Veel mensen hebben dus wel een baan, maar leven voortdurend in onzekerheid omdat het onduidelijk is of ze aan het einde van de maand hun rekeningen kunnen betalen. Daarnaast werken er alleen al in Nederland zo'n 400.000 arbeidsmigranten. Omdat deze groep vaak de taal niet beheerst, wordt er flink misbruik van hen gemaakt en werken ze onder gevaarlijke omstandigheden en verdienen bijna niets. De vakbond wil een einde maken aan dit soort praktijken en zet zich in voor betere bescherming van werknemers. Als beleidsadviseur Europa vertegenwoordig ik de standpunten van de Nederlandse vakbond op Europees niveau. Iedere twee weken kom ik samen met de vertegenwoordigers van vakbonden uit de andere 26 EU-lidstaten en bespreken we de hedendaagse kwesties die werkenden in de hele EU aangaan (voorbeeldje: discriminatie en intimidatie op de werkvloer of de verhoogde werkloosheid als gevolg van covid-19). Afspraken over werk worden meestal vastgelegd in een cao, maar omdat mensen overal in de EU vrij kunnen werken en wonen en omdat bedrijven vaak in meerdere landen actief zijn, is het nodig om afspraken op Europees niveau vast te leggen. Als dit lukt, krijgen bijvoorbeeld de kappers in Nederland dezelfde rechten als de kappers in Portugal. Mijn taak is om Europese besluitvorming te beïnvloeden. Dit is een uitdaging

omdat veel overheden - en zeker die van Nederland - meestal niet zitten te wachten op regels vanuit Brussel. Bedrijven proberen juist om onder zoveel mogelijk regelgeving uit te komen en de verantwoordelijkheid bij de werknemers te leggen; dat is namelijk veel goedkoper. Wanneer de Europese Commissie een wetsvoorstel dat invloed heeft op werkenden indient, moet dat voorstel aan vakbonden worden voorgelegd. Wij proberen dan om overheden, de politici in het Europees Parlement en in de Europese Commissie te overtuigen om zo'n wet aan te passen op basis van onze standpunten. Denk bijvoorbeeld aan een wet die ervoor zorgt dat mannen en vrouwen evenveel kunnen verdienen, regels die ervoor zorgen dat werkenden geen chemische stoffen inademen, richtlijnen voor een hoger minimumloon of afspraken die voorschrijven dat je na kantooruren en tijdens je vakantie niet bereikbaar hoeft te zijn voor je baas. Om invloed te hebben op het Europese beleidsproces, moet je veel mensen kennen. Talenkennis en een bewustzijn van verschillende culturen zijn essentieel. Mijn team bestaat maar uit drie beleidsadviseurs, maar samen hebben we een groot netwerk. Zo praten we bijvoorbeeld met onderzoekers van universiteiten, ngo's, vakbondsbestuurders die weten wat er op de werkvloer speelt, Europarlementariërs, ambtenaren die bij ministeries werken en ook met Nederlandse politici. Mijn werk is afwisselend en ik moet snel schakelen: het ene moment praat ik met een vakbondsbestuurder over een stakingsactie¹, een ander moment bespreken we een wetsvoorstel met een Europarlementariër. Weer een ander moment verdedigen we ons standpunt tegenover werkgevers. Dit laatste kan voor hevige discussies zorgen omdat we soms precies het tegenovergestelde willen. Je begrijpt vast dat het me wel eens duizelt! Vanaf de eerste dag ben ik volledig ondergedompeld in deze wereld en deze inwerkmethodes bevalt me wel: hoe meer ik nu meemaak, hoe sneller ik het vak in de vingers krijg. Inmiddels heb ik ook al een heleboel Italiaanse vakbondscollega's ontmoet. De tijd vliegt voorbij en ik hoop natuurlijk dat ik mijn Europese collega's binnenkort op een Brussels terrasje kan ontmoeten.

Nu over naar de moraal van het verhaal: de vaardigheden die ik tijdens mijn studie heb geleerd komen nu pas echt van pas. Denk aan de wetgevingsdossiers die ik moet filteren op haken en ogen, de notities die ik moet schrijven, de standpunten die ik moet beargumenteren en de contacten die ik moet onderhouden met mensen die geen Nederlands of Engels spreken. Misschien baal je nu, zoals ik zo vaak heb gedaan, dat je een bepaald vak nog moet herkansen, een vak dat je niet nuttig vindt. Het klinkt suf, maar je moet me geloven als ik zeg dat je op het moment dat je studeert niet in de gaten hebt hoeveel je leert. Nu pas begin ik te reflecteren op wat de studie me heeft bijgebracht en dat koester ik! De kennis die je opdoet tijdens je studie draag je voor altijd met je mee en soms realiseer je je dit op de gekste momenten. Ik hoop van harte dat jullie snel weer gezellig samen kunnen komen voor een aperitivo.

Un caro saluto,
Sabine van Veelen

Onze nieuwe sponsor: Koffiecentrale

Sinds 2021 hebben we bij LTC een nieuwe sponsor: Koffiecentrale, een webwinkel waar je een enorme verscheidenheid aan koffie kan bestellen. Veertien jaar geleden zijn zij begonnen met het importeren en verkopen van Italiaanse koffie, afkomstig van vaak lokale roosterijen. Ze staan niet te koop met het feit dat ze voor veel roosterijen zelfs de exclusieve importeur zijn; het directe contact en respect voor het ambacht staan hoger in het vaandel. In de loop der jaren zijn er ook koffies uit Zwitserland, Duitsland, België en zelfs Nederland aan het assortiment toegevoegd, maar de Italiaanse koffie blijft het belangrijkste product van Koffiecentrale.

Enkele bekende koffiemerken met wie ze samenwerken zijn naast de grote namen als Segafredo, illy en Lavazza ook Danesi uit Rome, Caffè Mauro uit Calabrië, Kimbo en Passalacqua uit Napels en Bristot, bekend van vele ijssalons en Trattoria Panini. We hebben dan ook het aanbod gekregen om, wanneer we weer studiereizen mogen organiseren, een bezoek te brengen aan een van de roosterijen waar Koffiecentrale mee werkt.

Al met al: ben je een koffieliefhebber? Neem dan absoluut een kijkje op hun site en ontvang €5,- korting op je eerste bestelling!

KOFFIE CENTRALE
specialist in premium espresso koffie

Cristo si è fermato a Eboli

Gaby Stegeman

Toen ik een mailtje kreeg van Le Tre Corone met de vraag of ik een stukje wilde schrijven voor *Occhio!*, stroomde mijn hoofd vol met onderwerpen. Zal ik wat schrijven over Florence, *la cupola* van Brunelleschi waar ik al menigmaal tussen de dubbele wand omhoog ben geklommen? Of over de prachtige fresco's van Fra Bartolommeo? Nee, het Uffizi met al die prachtige schilderijen is ook een goed onderwerp. Misschien het beeldhouwwerkje van Michelangelo op de muur van het Palazzo Vecchio, waar ik jaren naar gezocht heb? Of toch over de mozaïeken in de San Marco in Venetië? Of de vele Byzantijnse mozaïeken in Ravenna, waar ik dagenlang mijn ogen uitgekeken heb? Of wil ik toch wat schrijven over een boek? *Il nome della Rosa* van Umberto Eco, een boek dat ik al minimaal 5 keer gelezen heb. Of Carlo Levi's boek *Cristo si è fermato a Eboli*, een boek dat ik maar niet weg kon leggen. Dante, Vittorini, Boccaccio, Bassani, Grazia Deledda....! Of over de foto's van Fratelli Alinari, die tussen 1852 en 1920 zoveel prachtige foto's in Italië hebben gemaakt. Zo maalde ik nog een uurtje door en de onderwerpen bleven maar komen, wat het des te moeilijker maakte om er uiteindelijk één te kiezen. Want als je over Italië en cultuur begint, is de reeks onderwerpen eindeloos lang. Ieder jaar, behalve vorig jaar vanwege corona, ga ik minimaal één keer naar Italië op vakantie en daarnaast heb ik het geluk dat het hoofdkantoor van mijn werk in Rome is. Zodra ze een slachtoffer nodig hebben om een eenvoudig karweitje in Rome op te knappen, weten mijn collega's inmiddels dat ik mij graag als vrijwilliger opgeef. Uren heb ik gedwaald over het Forum Romanum, tijdens de heerlijke lange lunchpauzes in Rome. Dromend over hoe het er moet zijn geweest in de tijden van de keizers, over de intriges en wat er dan in de winkeltjes te koop moet zijn geweest.

BASTA! Nu één onderwerp kiezen voor ik weer afdwaal met mijn gedachten! Het wordt Carlo Levi en zijn boek *Cristo si è fermato a Eboli*. Waarom? Omdat het een prachtig boek is van een indrukwekkende schrijver, die naast schrijver ook arts, journalist en verdienstelijk schilder was.. Carlo Levi weet op een pakkende wijze verslag te doen van zijn verbanning naar het zuiden van Italie. Verbanning door het fascistisch regime waar hij fel op tegen was. Hij geeft de personages zo goed weer dat ik het gevoel had ze te kunnen herkennen mocht ik ze tegenkomen op straat. En dat maakt Levi een indrukwekkende schrijver. Levi was arts maar ook schilder, journalist en schrijver.

Het boek is een verslag van zijn verblijf in Aliano, in het boek vermeld als Gagliano, geschreven op basis van zijn dagboek. Hij vertelt heel beeldend over typerende gebeurtenissen om te laten zien hoe deze streek functioneert en juist niet functioneert. Hij beschrijft de bekrompenheid van de plaatselijke autoriteiten die zich een veel grotere rol toedichten dan ze in werkelijkheid hebben. En hoe de mensen

weten te overleven, telkens weer de moed weten te verzamelen om door te gaan en te houden van de streek. Levi heeft het zo mooi beschreven dat deze streek nu bovenaan mijn verlanglijstje staat!

Een verklaring voor de titel van het boek wordt meteen in de *incipit* gegeven. Carlo Levi vertelt over de uitdrukking die hij vaak heeft gehoord tijdens zijn verbanning: *‘Wij zijn geen christenen. Christus kwam niet verder dan Eboli’. Met christenen bedoelen zij mensen.* De uitdrukking beschrijft het minderwaardigheidscomplex van de mensen uit het diepe Zuiden. Zij zijn slechts beesten, lastdieren.

Het verhaal begint met zijn aankomst samen met zijn hond Barone in Gagliano, vanuit Grassano waar hij de eerste 3 maanden van zijn verbanning verbleef. Gagliano is echt een uithoek, de weg houdt er zelfs op. Dit is de enige keer dat hij zich negatief uit over het dorp: “alles wekte mijn weerzin”. In vergelijking met Gagliano was Grassano zelfs een beetje mondain te noemen. Dit dorp heeft geen winkels, geen herberg en lijkt in een voortdurende rouw te zijn.

Op die eerste dag wordt een beroep gedaan op Levi als arts. Hij twijfelt omdat hij al jaren dit beroep niet meer uitoefent maar omdat hem verteld wordt dat er geen arts in het dorp is, gaat hij mee. De volgende ochtend staan er al vroeg veel “patiënten” voor de deur. Later blijken er wel degelijk twee artsen aanwezig te zijn, dokter Milillo en dokter Gibilisco. Beiden zijn echter al aardig op leeftijd en hun medische kennis is sterk verouderd of laat te wensen over.

Langzamerhand begint hij alle personages van het dorp te kennen zoals de burgemeester don Luigino, de postbode don Cosimino, de pastoor don Trajella. De burgemeester moet erop toezien dat Levi het dorp niet verlaat en beraadslaagt voortdurend opzichtig met de brigadier hierover. Aangezien men weet dat hij arts is, zijn de plaatselijke notabelen hem goedgezind en zien hem, hoewel hij een banneling is, als een van hen.

Don Luigino heeft een persoonlijke spion, don Gennaro, die Levi voortdurend in de gaten houdt. Maar niet alleen Levi, ook de boeren moeten oppassen voor hem. Don Gennaro mag ook bekeuringen uitdelen en de vrouwen zijn om de meest onbenulligheden hiervan het slachtoffer. Ze voelen zich echter niet geïntimideerd en lachen erom; ze hebben toch geen geld om te betalen.

Hij leert ook de plaatselijke sores kennen, wie wel en wie niet te vertrouwen is. Levi’s post moet gecensureerd worden. Don Cosimino helpt hem door zijn post stiekem af te geven. Levi probeert dan de envelop zo voorzichtig mogelijk te openen zodat de brief later alsnog naar de politie gestuurd kan worden. Voor uitgaande post is geen list te bedenken, die wordt altijd gelezen.

Armoede is pijnlijk zichtbaar in het dorp. Don Trajella woont samen met zijn moeder in wat Levi beschrijft als een spelonk in een donker steegje. Zij eten samen uit één bord en drinken uit hetzelfde glas. De burgemeester waarschuwt Levi voor don Trajella. Hij is altijd dronken en is naar deze streek gestuurd omdat hij op het seminarie zijn handen niet van de leerlingen af kon houden. Don Trajella mag dan arm zijn maar hij blijkt wel een stapel zeventiende-eeuwse werken over theologie, casuïstiek, kerkvaders en Latijnse dichters te bezitten.

Als hij na een aantal weken een huis kan huren aan de rand van het dorp, waar hij alleen kan zijn zonder voortdurend bespied te worden, wordt er ook een huishoudelijke hulp voor hem geregeld: Giulia. Zij heeft jarenlang in het huis gewoond, samen met de vorige priester van Gagliano, die ook de vader van een van haar vier kinderen blijkt te zijn. Hoewel het dorp in veel opzichten kleinzielig gekonkel aan de dag legt, wordt het feit dat Giulia minnares is geweest van de priester en een kind van hem maar ook van andere mannen heeft, eenvoudigweg geaccepteerd.

Levi schrijft kritisch over de manier waarop deze mensen en de streek worden behandeld, maar hij uit na zijn eerste dag geen onvrede meer over zijn situatie. Hij probeert juist te helpen waar mogelijk met zijn medische kennis.

Het boek eindigt met zijn vertrek uit Gagliano: hij wordt onverwacht vrijgelaten na twee jaar. Het bericht van zijn vrijlating ontvangt hij met een mengeling van vreugde en verdriet. De bevolking probeert hem over te halen te blijven en te laten trouwen met Concetta, het mooiste meisje van het dorp. Hij zou dan in de toekomst zelfs de functie van burgemeester kunnen bekleden. Hij belooft de inwoners terug te komen, waar ze uiteraard aan twifelen, vertrouwd als ze zijn met het niet nakomen van beloftes. In werkelijkheid keert hij wèl terug, maar pas na zijn dood, om begraven te worden in het dorp waar hij als banneling leefde.

Een stage bij Stichting ItaNed (Lo Cascio dictionary)

Eind januari ben ik begonnen met mijn stage bij Stichting ItaNed, bekend van de woordenboeken op www.locasciodictionary. Tot dusver heb ik het enorm naar mijn zin en is het een mooi ervaring. Ik vertel jullie hier graag meer over!

Hoe ben ik bij Stichting ItaNed gekomen? Toeval!

Voor mijn scriptie had ik prof. dr. Vincenzo Lo Cascio en drs. Elisabeth Nijpels geïnterviewd en zodoende kreeg ik de mogelijkheid om bij hen stage te lopen. Ik loop nu 2 dagen in de week stage, waarvan ik 1 dag naar kantoor mag komen om mijn werk te bespreken. Daarnaast was het mogelijk om de stage als onderdeel van mijn vrije keuzeruimte te laten gelden.

Over Stichting ItaNed

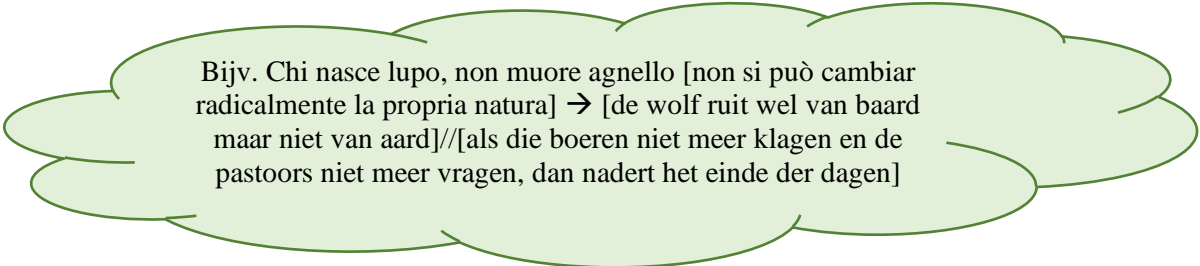
Stichting ItaNed is opgericht in 1996 door Prof. dr. Vincenzo Lo Cascio, emeritus hoogleraar Italiaanse Taalkunde aan de Universiteit van Amsterdam. Prof. dr. Lo Cascio werkt al jaren samen met drs. Elisabeth Nijpels, afgestudeerd in Italiaanse Taal en Cultuur (UvA). Stichting ItaNed heeft als doel de verspreiding van de Italiaanse cultuur in Nederland en de Nederlandse cultuur in Italië. Dit doen ze door middel van een Italiaanse databank en de daarop gebaseerde tweetalige online woordenboeken: het Woordenboek Italiaans-Nederlands, het Woordenboek Nederlands-Italiaans en het Combinatiewoordenboek Italiaans. Ze verschaffen didactisch en cultureel taalkundig materiaal van hoog academisch niveau, omdat de online woordenboeken niet alleen vertalingen geven, maar ook de verschillende definities bevatten in hun context én collocaties/woordcombinaties. Door de woordcombinatie kan men beter de syntagmatische relaties begrijpen tussen lemma's (woorden).

Bijv. in het Nederlands zal men 'een douche nemen' zeggen, maar in het Italiaans is het *'een douche doen' [fare la doccia]

Over de stage

Als stagiaire houd ik mij dan ook bezig met het vertalen van fraseologieën, die laten zien hoe je een woord gebruikt in een zin, maar ook idiomatische uitdrukkingen en spreekwoorden. Als student Italiaans ga je vervolgens op zoek naar de juiste vertalingen van fraseologieën, waarbij je door jouw kennis over de Italiaanse taal (en Nederlandse taal) minieme betekenisverschillen kunt aantonen.

Bijv. Chi nasce lupo, non muore agnello [non si può cambiar radicalmente la propria natura] → [de wolf ruit wel van baard maar niet van aard]//[als die boeren niet meer klagen en de pastoors niet meer vragen, dan nadert het einde der dagen]

Het vertalen van fraseologieën zoals in het voorbeeld is ontzettend leuk, want je draagt veel bij aan de verbetering en de verbreding van de woordenboeken. Je helpt medestudenten en andere italofofonen en neerlandofonen om zich zo goed mogelijk verstaanbaar te kunnen maken. De stage is soms een uitdaging omdat je niet altijd zeker bent van je vertalingen, voornamelijk als het gaat om vaktechnische woorden of uitdrukkingen. Gelukkig krijg ik veel begeleiding van Elisabeth, prof. Lo Cascio en van mijn stagedocent prof. Di Felice.

Daarnaast krijg je de mogelijkheid om nieuwe woorden aan te dragen. Zo hebben we veel woorden die met COVID-19 te maken toegevoegd en vertaald. Het is heel leuk om je eigen vertalingen online te zien. Naast dit allemaal heb ik recentelijk een introductievideo gemaakt over de website. We zouden hiermee graag de woordenboeken meer onder de aandacht willen brengen. Daarnaast zullen we op de Facebookpagina en het YouTubekanaal van **@Stichting ItaNed** korte filmpjes met tips & tricks plaatsen. Wie weet ontdek je nieuwe functies die je nog niet kende. Ben je benieuwd? Like en volg Stichting ItaNed op Facebook of YouTube en kijk het eerste introductiefilmpje hier: <https://www.youtube.com/watch?v=pc4UNRXposM>. Laat me weten wat jullie ervan vinden (P.S. studenten Italiaans kunnen 1 woordenboek gratis krijgen).

Ik ben nu over de helft van mijn stage en doe het nog steeds met veel plezier; ik vind het zelfs jammer dat het al bijna afgelopen is. Professor Lo Cascio en Elisabeth zijn enorm hartelijk en fijn om mee samen te werken. Ik leer veel van ze en krijg veel ruimte om mij verder te ontwikkelen. Ik ben ontzettend blij dat ik deze kans heb gekregen!

A presto!

Lili Fischer

Facebook Stichting ItaNed: <https://www.facebook.com/italned-813250408787240>

YouTube Stichting ItaNed: <https://www.youtube.com/channel/UCBY2-1SnFvDolxvGS5xVofw>

LO CASCIO
Dizionari online

